

De ce-ai fi tristă?

Grigore Vieru

Mi-ai fost aproape-ntotdeauna,
De nimeni și nicicând umbrită.
Norocul cerului e luna,
Norocul meu ești tu, iubito.
Te știu de când ca o zambilă
Creșteai sub cer de primăvară.
Erai frumoasa și copilă
Frumoasă-ai fost și domnișoară.
De ce-aș fi trist,
De ce-ai fi tristă?!
Eu drag îți sunt, tu dragă mie.
Dea Domnul și copiii noștri
Așa de fericiți să fie!
Eu văd tristețea cum colindă
Prin dureroasa ta privire
Și văd, iubito, în oglindă
Cum smulgi din păr albite fire.
Iubita mea și-a mea comoară,
Nu mai fi tristă chiar de-i toamnă.
Frumoasă-ai fost și domnișoară,
Frumoasă ai rămas și doamnă.
Te-albește prima nea ușoară,
N-o tăinui pe sub năframă.
Frumoasa-ai fost și domnișoară
Și mai frumoasă ești ca mamă.
Te bucură și nu fi tristă,
Așa sunt toate rânduite.
Frumoasă este orice vârstă,
Un dar ce Domnul ni-l trimite.